

2. Zapotrzebowanie na pracowników powinno określać w szczególności:

- 1) wymagania, jakim powinien odpowiadać kandydat do pracy (zawód, staż pracy),
- 2) uprawnienia przysługujące w zgłoszonym miejscu pracy,
- 3) wysokość wynagrodzenia,
- 4) warunki pracy.

3. Zapotrzebowanie powinno być aktualizowane przez przedsiębiorstwo w okresach miesięcznych.

4. Przedsiębiorstwo jest obowiązane w ciągu 7 dni zawiadomić organ, o którym mowa w § 2 ust. 1, o zatrudnieniu pracownika skierowanego przez ten organ.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów, w z. Z. Messner

220

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 9 września 1985 r.

w sprawie przeprowadzenia w 1986 r. spisu ludności w indywidualnych gospodarstwach rolnych.

Na podstawie art. 21 ust. 2 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o statystyce państwowej (Dz. U. Nr 7, poz. 58) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Spis ludności w indywidualnych gospodarstwach rolnych, zwany dalej „spisem”, zostanie przeprowadzony w dniach od 15 do 25 czerwca 1986 r. według stanu o północy z dnia 14 na dzień 15 czerwca 1986 r.

2. Spis zostanie przeprowadzony łącznie z czerwcowym spisem rolniczym, przeprowadzanym na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 1983 r. w sprawie przeprowadzania spisów w zakresie statystyki rolniczej i związanych z nimi obowiązków osób fizycznych (Dz. U. Nr 2, poz. 13).

§ 2. 1. Spis obejmuje ludność faktycznie zamieszkałą w indywidualnych gospodarstwach rolnych oraz cechy zespołowe tej ludności.

2. Szczegółowy zakres spisu określa załącznik do rozporządzenia.

§ 3. 1. Osoby podlegające spisowi są obowiązane do udzielania organom spisowym ścisłych, wyczerpujących i zgodnych z prawdą odpowiedzi na pytania zawarte w formularzu spisowym.

2. W razie nieobecności osób obowiązanych do udzielania odpowiedzi, odpowiedzi udzielają inni pełnoletni domownicy.

§ 4. 1. W zakresie organizacji spisu, jego przygotowania i przeprowadzenia, kierowania pracami związanymi ze spisem, powoływania biur i rachmistrzów spisowych stosuje się przepisy rozporządzenia Rady Ministrów, o którym mowa w § 1 ust. 2.

2. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego określi szczegółowe zasady przeprowadzenia spisu.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 września 1985 r. (poz. 220)

SZCZEGÓŁOWY ZAKRES SPISU LUDNOŚCI W INDYWIDUALNYCH GOSPODARSTWACH ROLNYCH W 1986 R.

Spis ludności w indywidualnych gospodarstwach rolnych obejmuje:

1. Cechy indywidualne ludności:

- 1) płeć,
- 2) rok urodzenia,
- 3) poziom wykształcenia użytkownika gospodarstwa rolnego (wyższe lub średnie rolnicze, wyższe lub średnie nierolnicze, zasadnicze zawodowe rolnicze, zasadnicze zawodowe nierolnicze, podstawowe ukończone i nie ukończone),
- 4) źródło utrzymania (praca wyłącznie w gospodar-

stwie rolnym, praca głównie w gospodarstwie rolnym i dodatkowo poza gospodarstwem, praca głównie poza gospodarstwem rolnym i dodatkowo w gospodarstwie, praca głównie w gospodarstwie rolnym i dodatkowo niezarobkowe źródło utrzymania, głównie niezarobkowe źródło utrzymania i dodatkowo praca w gospodarstwie rolnym, praca wyłącznie poza gospodarstwem rolnym lub głównie poza gospodarstwem rolnym i dodatkowo niezarobkowe źródło utrzymania, wyłącznie niezarobkowe źródło utrzymania lub głównie niezarobkowe źródło i dodatkowo praca poza gospodarstwem rolnym, na utrzymaniu).

2. Cechy zespołowe:

- 1) ogólna powierzchnia gruntów,
- 2) fakt posiadania: instalacji doprowadzającej wodę, trójfazowego napięcia elektrycznego, ciągnika dwuosiowego,
- 3) wartość sprzedanych produktów jednostkom uspołecznionym w 1985 r. w tys. zł,
- 4) podstawowe źródło dochodów gospodarstwa domowego,
- 5) liczba hektarów przeliczeniowych.

Wymieniony zakres informacji zostanie wzbogacony na etapie opracowania o następujące dane ze spisu rolniczego:

- powierzchnia użytków rolnych,
- bydło ogółem, w tym krowy,
- trzoda chlewna,
- owce,
- konie.

221**ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW**

z dnia 10 września 1985 r.

w sprawie trybu wykonywania nadzoru nad uprawami maku i konopi, szczegółowych zasad niszczenia upraw maku i konopi oraz słomy makowej lub przejęcia jej na rzecz Skarbu Państwa.

Na podstawie art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 31 stycznia 1985 r. o zapobieganiu narkomanii (Dz. U. Nr 4, poz. 15 i Nr 15, poz. 66) zarządza się, co następuje:

§ 1. Nadzór nad uprawami maku i konopi sprawują terenowe organy administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw rolnictwa stopnia podstawowego, zwane dalej „terenowymi organami administracji państwowej”, współdziałając w tym zakresie z organami i jednostkami organizacyjnymi podległymi Ministrowi Spraw Wewnętrznych, ze służbą zdrowia oraz organizacjami społecznymi działającymi na rzecz zapobiegania narkomanii.

§ 2. W czasie wykonywania czynności nadzoru nad uprawami maku i konopi terenowy organ administracji państwowej, pracownik urzędu tego organu lub inna osoba upoważniona przez ten organ są uprawnieni do:

- 1) wejścia na grunty, na których są prowadzone uprawy maku i konopi, oraz dojścia do tych gruntów przez inne nieruchomości,
- 2) kontroli dokumentów uprawniających do prowadzenia upraw maku i konopi,
- 3) żądania wyjaśnień i oświadczeń od posiadacza uprawy maku i konopi.

§ 3. Osoby uprawnione do nadzoru mają obowiązek okazania legitymacji służbowej lub upoważnienia do wykonywania nadzoru, wydanego przez terenowy organ administracji państwowej.

§ 4. 1. W razie stwierdzenia prowadzenia upraw maku i konopi bez zezwolenia i bez umowy kontraktacji albo niedotrzymania warunków, o których mowa w art. 10 ust. 4 pkt 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1985 r. o zapobieganiu narkomanii (Dz. U. Nr 4, poz. 15 i Nr 15, poz. 66), uprawy maku i konopi podlegają zniszczeniu przez zaoranie lub przekopanie gruntu.

2. Zniszczenia upraw, o których mowa w ust. 1, dokonuje jednostka organizacyjna lub osoby fizyczne wyznaczone przez terenowy organ administracji państwowej.

3. Koszty zniszczenia upraw maku i konopi obciążają posiadacza gruntu, na którym uprawy te są prowadzone.

§ 5. 1. Słoma makowa pochodząca z upraw, o których mowa w § 4 ust. 1, podlega zniszczeniu przez spalanie. Przepisy § 4 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

2. Spalania słomy makowej dokonuje się w miejscu i czasie określonym przez terenowy organ administracji państwowej, w obecności przedstawiciela tego organu.

§ 6. 1. Jeżeli słoma makowa, o której mowa w § 5 ust. 1, może być zagospodarowana na cele przemysłowe, podlega przejęciu na rzecz Skarbu Państwa bez odszkodowania w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

2. Słoma makowa, o której mowa w ust. 1, podlega przekazaniu nieodpłatnie jednostce gospodarki uspołecznionej uprawnionej do obrotu tą słomą.

§ 7. 1. Słoma makowa, pochodząca z upraw maku prowadzonych przez rolników indywidualnych na cele spożywcze na gruntach przyzagrodowych na powierzchni nie przekraczającej 20 m² na podstawie uzyskanych zezwoleń, nie przekazana odpłatnie jednostce gospodarki uspołecznionej uprawnionej do obrotu słomą makową, podlega zniszczeniu przez spalanie.

2. Do zniszczenia słomy makowej, o której mowa w ust. 1, jest obowiązany jej posiadacz, niezwłocznie po zbiorze maku.

§ 8. Kontrolę zniszczenia słomy makowej wykonuje sołtys. Sołtys składa terenowemu organowi administracji państwowej, w ustalonym przez ten organ terminie, wykaz rolników, którzy dokonali zniszczenia słomy makowej.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów, w z. Z. Messner